

MÁSİK ALEXANDRIA

És könyvtár áll majd ott, a szürkületben
kiélesedő másik Alexandria.

Üresen maradt polcain égbe
kiáltás és szorongás végtelen folyó-
métere sorakoznak.

Anyák olvashatatlan szeretetnyelve,
egy elnémított bal kéz összes verse.

<De kihez érkezik majd, ami nem megosztható?>

<Adatolni az áramlást archívummá, ki fogja?>

<Kié a szerverpark, és ki tartja karban?>

<Amit kutatni tilos, ki tagadja meg?>

A diszlexiás írástudónak mozog a szája,
ahogy araszol, termést gyűjt, nyomkeres.
Megőrölt szavak morzsáin találna majd vissza,
de a hosszú árnyékok egyiránya nem rendeződik
szabályos sorokba. Az ösvényen múlandóbb
a talp, mint bármilyen betűtípusé a papíron.

Csak az létezik, akit katalogizálnak,
mondta gőgösen, mielőtt világgá indult:
mint a gyerekkor zsíros mutatóujja
csiga vagy mondatvégi írásjel nyomában[ ]